

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ अश्विनोर्वैदेवानामसोमपावास्तामिति श्रुतं तस्यैतदुपबृंहणं तस्माद्युवामिति युवयोरसोमपत्वं मिषतः पश्यतः दूरीकरिष्यामीत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥

उवाच वाक्यं यत्ताभ्यामुक्तं भृगुसुतं प्रति ॥ तच्छ्रुत्वा च्यवनो भार्यामुवाच क्रियतामिति ॥ १५ ॥ ऊचतूराजपुत्रीं तां पतिस्तव विशत्वपः ॥ ततो भश्च्यवनः शीघ्रं
रूपार्थी प्रविवेश ह ॥ १६ ॥ अश्विनावपितद्राजन्सरः प्राविशतां तदा ॥ ततो मुहूर्त्तादुत्तीर्णाः सर्वे ते सरसस्तदा ॥ १७ ॥ दिव्यरूपधराः सर्वे युवानो मृष्टकुण्डलाः ॥
तुल्यवेषधराश्चैव मनसः प्रीतिवर्धनाः ॥ १८ ॥ तेऽब्रुवन्सहिताः सर्वे वृणीष्वान्यतमं शुभे ॥ अस्माकमीप्सितं भद्रे पतित्वे वरवर्णिनि ॥ १९ ॥ यत्र वाप्यभिकामासि
तं वृणीष्वसुशोभने ॥ सासमीक्ष्य तु तान्सर्वास्तुल्यरूपधरान् स्थितान् ॥ २० ॥ निश्चित्य मनसा बुद्ध्या देवी वब्रे स्वकं पतिं ॥ लब्ध्वा तु च्यवनो भार्यावयोरूपं च वां
छितं ॥ २१ ॥ हृष्टो ब्रवीन्महातेजास्तौ नासत्याविदं वचः ॥ यथा हं रूपसंपन्नो वयसा च समन्वितः ॥ २२ ॥ कृतो भवद्भ्यां वृद्धः सन् भार्यां च प्राप्तवानि मां ॥ तस्माद्यु
वां करिष्यामि प्रीत्या हं सोमपीथिनौ ॥ मिषतो देवराजस्य सत्यमेतद्वीमिवां ॥ २३ ॥ तच्छ्रुत्वा हृष्टमनसौ दिवं तौ प्रतिजग्मतुः ॥ च्यवनश्च सुकन्या च सुराविव वि
जक्रतुः ॥ २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थयात्रायां सौकन्ये त्रयोविंशति अधिकांशतमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ ७५ ॥
लोमश उवाच ततः शुश्राव शर्यातिर्वयस्थं च्यवनं कृतं ॥ सुहृष्टः सेनया सार्धमुपायाद्गार्गवाश्रमं ॥ १ ॥ च्यवनं च सुकन्यां च दृष्ट्वा देवसुताविव ॥ रे मे स भार्यः
शर्यातिः कृत्स्नां प्राप्य महीमिव ॥ २ ॥ ऋषिणा सत्कृतस्तेन स भार्यः पृथिवीपतिः ॥ उपोपविष्टः कल्याणीः कथाश्चक्रे मनोरमाः ॥ ३ ॥ अथैनं भार्गवो राजन्
वाचपरिसां त्वयन् ॥ याजयिष्यामिराजंस्त्वां संभारानवकल्पय ॥ ४ ॥ ततः परमसंहृष्टः शर्यातिरवनीपतिः ॥ च्यवनस्य महाराजतद्वाक्यं प्रत्यपूजयत् ॥ ५ ॥ प्र
शस्तेऽहनियज्ञीये सर्वकामसमृद्धिमत् ॥ कारयामास शर्यातिर्यज्ञाय तनमुत्तमं ॥ ६ ॥ तत्रैनं च्यवनो राजन्याजयामास भार्गवः ॥ अद्भुतानि च तत्रास न्यानि ता
नि निबोध मे ॥ ७ ॥ अगृह्णा च्यवनः सोममश्विनोर्देवयोस्तदा ॥ तमिन्द्रो वारयामास गृह्णानं स तयोर्ग्रहं ॥ ८ ॥ इन्द्र उवाच उभावेतौ न सोमार्हौ नासत्याविति
मेमतिः ॥ मिषजौ दिवि देवानां कर्मणा तेन नार्हतः ॥ ९ ॥ च्यवन उवाच महोत्साहौ महात्मानौ रूपद्रविणवत्तरौ ॥ यौ च क्रतुर्मां मघवन् वंदारकमिवाजरं ॥ १० ॥

इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये त्रयोविंशति अधिकांशतमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ ७५ ॥ तत इति वयस्थं युवानं युवं च्यवानमश्विनाजरतं पुनर्युवानं च रथाय च क्रतुरिति मंत्रलिङ्गात् च्यवानं च्यवनं
च रथाय धर्माचरणार्थं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ संभारान्यज्ञोपकरणानि ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ महं सोमस्य गृह्णानं तयोर्थं ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥